

ιδών Σταδίου, Αϊδίου, Έρμου, πλατείας Συντάγματος, καταλήξασαν αΰθις πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου, ἔνθα διελύθη. Κατὰ τὴν πορείαν τῆς διαδηλώσεως ἠκούοντο φωνήεντα πατριωτικὰ ἄσματα καὶ ἀναφωνήσεις καὶ ζητωκραυγαί, ὡραῖον δ' ἦτο τὸ θέαμα τῶν φωτιστολιστῶν οἰκῶν καὶ καταστημάτων ὑφ' ἃ διέθετιν αὐτῆ, τῶν σημαιῶν, ἐφ' ὧν ἀνενακλάτο τὸ φῶς τῶν πορφυρῶν βενετικῶν φανῶν, τοῦ κυμαίνοντος μαύρου πελάγους τῶν κεραλῶν, τῶν εἰς βάθος ἀναπτυσσομένων μακρῶν φωτεινῶν ταινιῶν.

Ἐν Πειραιεὶ ὡσαύτως πανηγυρικῶς ἐωρτάσθη ἡ 25ῃ Μαρτίου. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ κ. Παγκώστας ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Θεμιστοκλέους, κοσμηθεῖσα διὰ σημαιῶν καὶ ἄψιδων. Τὸ ἐσπέρας ἔλαμπε περίφωτος καὶ καταστόλιστος ὁ λιμὴν, ὡμίλησε δ' αΰθις ὁ κ. Α. Γεννάδιος.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

29 Μαρτίου, Παρασκευή.

Μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα λήγουσιν αἱ ἀλλήλας ταχύτερον ἴσως τοῦ θέοντος διαδεχόμεναι θρησκευτικαὶ ἐορταὶ τοῦ χειμῶνος, αἱ ἀπὸ τῶν συγχιτήσεων τῶν Χριστιανῶνων μετὰγούσαι ἡμᾶς εἰς τὰς ἀπολαύσεις τῶν ἀπόκρων, καὶ ἀπὸ τούτων εἰς τὰς ἀγαλλιάσεις τῆς Ἀναστάσεως. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦδε ἄρχεται ἡ προσδοκία τῆς μεγάλης ἐορτῆς τοῦ θέρους, τῆς ἀνὰ πᾶν ἔτος τελουμένης ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὰ ἑναστρα θέλητρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ τὰ διὰ παντοίων ἑλευστικῶν προγραμμάτων προσελκύνοντα τὰ πλήθη φαληρικὰ καὶ παρλισια θέατρα, ἅτινα μετ' οὐ πολλοῦ ἔρχονται προαγγελόμενα.

Δύο λέξεις ἀνάγκη νὰ εἰπῶμεν καὶ περὶ τῶν ἐφρετινῶν πυροβολισμῶν τοῦ Πάσχα, τοῦ ὅσφ βαρβαρικοῦ τόσφ καὶ πανελληνίου τούτου ἐθίμου, ὅπερ πανταχοῦ τῆς ἡμετέρας χώρας θρησκευτικῶς τηρεῖται, καὶ ὀδεμία δύνμησι ἰσχύει νὰ τὸ καταστῆλῃ, καὶ στάσις πολλὰς προκάλεσεν ἐν ἐπαρχίαις, μάλιστα αἱ ἐπιτόπια ἀρχαὶ ἐπεδείκνυν ἀπαγορευτικὰς διαθέσεις. Εὐχάριστον σημεῖον ἦν ὄνατο ἐφέτος διὰ θεωρηθῆ ἡ ἐλάττωσις αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς τῶν παρελθόντων ἔτων, ἂν κατέπαυθ ἡ ἠλαττεῖντο καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν δυστυχήματα, ἅτινα ὁμως δυστυχῶς δὲν ἔλειψαν ἐκ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

Δύο ὄνομασταὶ πανηγύρεις ἔνεκα τῆς συμπτώσεως τῶν ἐορτῶν ἔτυχε νὰ τελεσθῶσι σχεδὸν ταυτοχρόνως: ἡ εἰδυλικὴ καὶ χαριτωμένη πανήγυρις τῶν Μεγάρων, καὶ ἡ χριστιανικὴ καὶ ἐπιβάλλουσα τῆς Τήνου, ἡ ἔθνικὸν χαρακτῆρα φέρουσα. Εἰς ταύτην ἐφέτος καὶ ἡ κυβερνήσις ἐπροθυμήθη νὰ παράσχη ὡς πλεῖονα λαμπρότητα διὰ τῆς ἀποστολῆς δύο πολεμικῶν ἀτμοπλοίων, καὶ οἱ προσκυνητὰ ζῶν καὶ πλοῦτη, κάμπολλοι συρρεύσαντες. Ἐγένετο δ' ἐν αὐτῇ τὸ πρῶτον ἦδη καὶ ἀρχὴ ἀπαγγελίας πατριωτικῶν λόγων. Ὅπόσων σημασίαν ἔνεχει τὸ τοιοῦτον ἐν πανηγύρει ἔνθα συρρεύσιν ἐκ πάντων τῶν μερῶν τῆς Ἀνατολῆς ὁμοεθνεῖς, καὶ μάλιστα ἐξ ἐκείνων ἐφ' ὧν ἡ ἐλευθερά Ἑλλάς, μακρόθεν ὄνειροπολουμένη, ἔξασκεῖ ἀμέριστον γοητείαν, εἶνε περιττὸν νὰ εἰπῶμεν Ἀρκεῖ καὶ ῥήτορες καὶ λόγοι νὰ εἶνε ἄξιοι τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἔργου.

Μετ' ἐξαιρέτου ἐπιστημόττος ἐτελέσθη ἡ κηδεῖα τοῦ αἰφνιδίως ἐκ κεραυνοβολοῦ ἀποληθῆς τελετήσαντος Ἐδουμίου Κεχαγιᾶ. Ὁ ἀείωνος ἀνὴρ κατέγων διαρπηθῆ θέσιν παρ' ἡμῖν ὡς οἰκονομολόγος, πλειστάκις δ' ἀντιπροσωπεύσας ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ ἐπαρχίαν Πανασιᾶ, διεκρίθη ἰδίᾳ ὡς εἰς τὸν πρῶτον παραγόντων τῆς εὐδοκίμιας καὶ προκοπῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τῆς ὁποίας ὁ βίος συνδέεται στενῶτατα πρὸς τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐπερατώθη ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ ἀπὸ Μεγάρων μέχρι Κορίνθου τμήματος τοῦ σιδηροδρόμου. Ἰπολείπεται ἦδη νὰ παραδοθῆ εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ. Τὸ διατεταμένον διάστημα ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Κορίνθου ὑπολογίζεται διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τριῶρον. Εἶνε δ' ἡ ταχύτης αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὁμαλῶν μερῶν κατὰ μέσον ὄρον 45 χιλιομέτρα, ἐπὶ δὲ τῶν συνεχόμενων μετὰ καμπύλης περὶ τὰ 30. Ἄλλα καὶ

ἐν ἄλλῃ γραμμῇ τοῦ πελοποννησιακοῦ σιδηροδρόμου αἱ ἔργασι βαίνουσι ταχέως καὶ αἰσίως ἐν τῇ γραμμῇ τῆς ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἄργος διακλαδώσεως, τῆς ὁποίας ἐπερατώθη ἐξ ολοκλήρου ἡ ἰσοπέδωσις, καὶ ἦδη ἐκομίσθησαν εἰς Ναύπλιον αἱ σιδηρὰὶ ράβδοι καὶ αἱ μηχαναὶ τῆς μεταγωγῆς τοῦ ὕλικου. Καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ὁμως τῆς γραμμῆς, θέλει βραδύνει ἡ εἰς δημοσίαν χρῆσιν παράδοσις αὐτῆς.

Ἡ φιλανθρωπία πρόκειται νὰ ἐπιτελέσθ τὸ καθήκον αὐτῆς ὕπερ τῶν ἀτυχῶν ἡμῶν ἀδελφῶν Καρπαθίων, οἵτινες κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς ἐν τῇ νήσῳ αὐτῶν ἐνακρήφαις πρὸ τινος δεινῆς λαίλαπος. Πρὸς τοῦτο συνέστη ἐπιτροπὴ, ὅπως συλλέξῃ ἐράνους, συγκεϊμένη ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, τῶν κκ. Κωστῆ πρυτανεῶς, Μ. Ρενιέρη, Ι. Δούμα, καὶ Κατσιμπαλῆ. Ἀφ' ἐτέρου, ἔνεκα τῶν ἐν Καλάμιας τρομακτικῶν δονήσεων, αἵτινες ἐπανελθῆσαν ἐλαφρότερα ὁμως, ἀπέπλευσε ἐκείσε ἡ Μπουμπουλίνα, κομίζουσα τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα εἰς τοὺς παθόντας καὶ στερουμένους. Πρὸς τοῦτοις διετέθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πίστωσις ἐκ 30,000 δρ. ὅπως ἀναλόγως διανεμηθῆ εἰς τοὺς ἔχοντας χρεῖαν συνδρομῆς. Καὶ ἐπειδὴ περὶ φιλανθρωπίας ὁ λόγος, ἐναυθα προσήκει νὰ μνημονεωθῆ ἡ δωρεὰ τοῦ παρσιδημιόντος ἐνταῦθα φιλογενούς κ. Ν. Χρυσοβελώνῃ εἰς τὸ θεραπευτήριον τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ ἐκ δεκαχιλίων δραχμῶν.

Διὰ σιδηρῆς γεφυρας πρόκειται νὰ ζευχθῆ καὶ ὁ Κηφισσός. Ἡ Κυβέρνησις ἐπέθηκεν εἰς δημοπρασίαν τὴν κατασκευὴν ταύτης. ἀνεγερθησομένη εἰς θέσιν Σκοντοῦπι ἐπὶ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Μενίδιον. Τὸ ἔργον προϋπολογίζεται εἰς δραχμάς 22,500. Ὡσαύτως εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκτεθῆσεται ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένας τῆς Τήνου κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς διεθνήσεως τῶν γαλλῶν μηχανικῶν καταρτισθῆν σχεδιογράφημα. Ἡ πρὸς τοῦτο δαπάνη θέλει ἀνέλθει εἰς 700,000 δραχμ. Ἰπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐνεκρίθησαν κατ' αὐτὰς παραγωγῆσι εἰς μειοδοτήσαντας ἐργολάβους διαφόρων τμημάτων ἔθνικῶν ὁδῶν, ἐν αἷς καὶ τῶν δύο ἐπὶ τῶν Εὐρώπαι ζευγησομένων σιδηρῶν γεφυρῶν. Ταῦτα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν καταλόγων τῶν δημοσίων ἔργων, τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀγγελθέντων, ἅτινα μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦμεν.

Ὁφείλομεν νὰ μὴ παρέλθωμεν ἀμνημόνευτον τὴν κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐν τῷ χειμερινῷ θεάτρῳ διδασκαλίαν τῆς Σκυλλας τοῦ ὀμπερέτου Σπυρίδωνος Βασιλειάδου ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Λεκατσᾶ. Ὁ κ. Λεκατσᾶς, ἐξόχως εὐδοκίμων ἐν τῇ διεκρηνείᾳ τῶν ἡρώων τοῦ Σαίξσπηρ, καὶ ἰδίως τοῦ Ἄμλετ, ὡς καὶ ἐν τῇ διατυπώσει τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ρισελιὲ ἐν τῷ ὀμῶνι μὴ δράματι τοῦ Βούλδερ, τὸ πρῶτον προήχθη ἐν τῷ πρῶτῳ τῶν γένοντων πατρὸς τῆς Σκυλλας, ὑπεδύσατο χαρακτῆρα δημοουργηθέντα ὑπὸ Ἑλληνοσ ποιητοῦ ἐκ τῶν νεωτέρων. Καὶ κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδῶτων μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἀνεπαρέστησε τοῦτον, πρὸ πάντων δ' ἐν τῇ σκηνῇ τῆς ἐκρίχθῆσεως τῆς τριχός.

ΑΔΑΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Ε. Μ. Α. Πειραιᾶ. Ἐδημοσιεύθη ὡς παράρτημα τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως». Ἐκ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας δύνασθε ἴσως νὰ προμηθευθῆτε ἐν τεύχος. — κ. Γ. Πάτρας, Α. Μ. Κ. Σύρον, καὶ Θ. Π. Ι. Κωνσταντινούπολιν. Ἐλήφθησαν. — κ. Α. Χ. Δ. Κέρκυραν. Τὸ βιβλίον δὲν ἔξεδόθη ἔτι. Εὐθὺς ὁς δημοσιεύθῃ ἔλθει λάβε: τὸ ζητηθῆν ἀντίτυπον. — κ. Μ. Π. Ἡ γαλλικὴ εἶνε αὐτῆ: Un bienfait n'est jamais perdu. — κ. Δμ. Τὸν μὲν τόπον ἀγνοοῦμεν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ θανάτου τοῦ ἐπίγραμμα τι τῆς ἀνθολογίας ἀναφέρει: οἱ ὁ Σοφοκλῆς ἀπέθανεν ἀποκινεῖς διὰ μιᾶς ῥαγῆς σταφυλῆς:

Ἐσθέσθη, γηραιὲ Σοφὸκλεες, ζῆθος αἰοιδῶν οἰνοπῶν Βάχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

Ἄλλ' ὁ Βαλέριος Μάξιμος ἀποδίδει εἰς ἄλλην ἀφορμὴν τὸν θάνατον τοῦ ποιητοῦ. Κατ' αὐτὸν ὁ Σοφοκλῆς ἐξαχόγηρος ἦδη ἀνέγων ἐν τινι διαγωνισμῷ νέαν αὐτοῦ τραγωδίαν, ἀνέμεινε δὲ ἐπὶ πολὺ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως, ἥτις ἐφαίνετο ἀμφιρρέπουσα τέλος διὰ μιᾶς ψήφου ἐνίκησεν, ἡ δ' ἐπὶ